Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	9C/43/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1211205504
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Zuzana Gašpirová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2015:1211205504.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred samosudcom Mgr. Zuzanou Gašpírovou, v právnej veci navrhovateľa: S.. P.. Q. E., nar. X.XX.XXXX, bytom Ž. XXX, D. K., zastúpený: JUDr. Petrom Arendackým, advokátom, Železničiarska 13, Bratislava, proti odporcovi: Centrum Holding, a.s., Karadžičova 16, Bratislava, IČO: 35 769 634, zastúpený: Verita s.r.o., advokátska kancelária, Karpatská 18, Bratislava, IČO: 35 940 875, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku uverejniť ospravedlnenie za neoprávnené zásahy do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a to na hlavnej (titulnej) stránke portálu www.aktuálne.sk, písmom Times New Roman vo veľkosti 12, tak aby text ospravedlnenia bol dobre viditeľný a ničím neprekrytý, s nasledujúcim obsahom:

"OSPRAVEDLNENIE S. P.. Q. E..

Dňa 23.2.2010 bol o S.. P.. Q. E. uverejnený článok s názvom "Nezákonne povýšený dôstojník vraj utrpel poruchu zdravia", v ktorom boli uvedené nepravdivé informácie o S.. P.. Q. E., ktoré hrubým spôsobom zasiahli do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti S.. P.. Q. E..

Za zverejnenie týchto informácií a s tým súvisiaci zásah do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti S.. P.. Q. E. sa spoločnosť Centrum Holdings, a.s. S.. P.. Q. E. ospravedlňuje.

V tejto súvislosti uvádzame, že S.. P.. Q. E. bol povýšený do hodnoti plukovníka Ozbrojených síl SR zákonným spôsobom a pre toto povýšenie splnil všetky zákonné podmienky."

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 7.3.2011 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi uloženia povinnosti verejne sa mu ospravedlniť za neoprávnené zásahy do jeho práva na ochranu osobnosti, zverejnením dobre viditeľného, ničím neprekrytého ospravedlnenia veľkými tlačenými písmenami vo veľkosti písma 13m (titulok) a 7 mm (text ospravedlnenia) na hlavnej (titulnej) stránke portálu www.aktuálne.sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s nasledovným obsahom:
" OSPRAVEDLNENIE S. P.: Q. E.

Dňa 23.2.2010 bol o S.. Q. E. uverejnený článok "Nezákonne povýšený dôstojník vraj utrpel poruchu zdravia", v ktorom boli uvedené nepravdivé a osočujúce informácie o S.. P.. Q. E., ktoré hrubým spôsobom zasiahli do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti S.. P.. Q. E..

Tieto informácie boli nepravdivé a spoločnosť Centrum Holdings, a.s. sa za ch uverejnenie a stým súvisiace zásahy do občianske cti a ľudskej dôstojnosti S.. P.. Q. E. ospravedlňuje.
V tejto súvislosti si považujeme za povinnosť verejne uviesť, že S.. P.. Q. E. bol povýšený do hodnosti plukovníka Ozbrojených síl SR zákonným spôsobom a pre toto povýšenie splnil všetky zákonné podmienky."
Návrhom na začatie konania sa navrhovateľ zároveň domáhal voči odporcovi uloženia povinnosti zaplatiť sumu 30.000,-Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je profesionálnym vojakom s hodnosťou plukovníka Ozbrojených síl SR a v období od 1.12.2005 do 31.10.2010 bol veliteľom Čestnej stráže prezidenta republiky. Odporca je prevádzkovateľom internetovej stránky www.aktuálne,sk. Podľa štatistík mal odporca v mesiaci 2/2010 (kedy bol publikovaný článok) návštevnosť 328.917 užívateľov. Na vyššie uvedenej stránke bol dňa 23.2.2010 zverejnený článok s titulkom" Nezákonne povýšený dôstojník vraj utrpel poruchu zdravia", ktorého autorom bol B. X.. V článku boli uverejnené aj nasledujúce tvrdenia:

"Nezákonne povýšený dôstojník, S. Q. E., ktorý už od februára nie je veliteľom Čestnej stráže prezidenta republiky, mal záhadnú nehodu, A to len pár dní po tom, čo prišiel o funkciu. "
"O záhadnej E. nehode, ktorá mu bráni chodiť do práve, informoval Aktuálne.sk hovorca ministra obrany N. O.. "Dňa 9. februára približne o jedenástej hodine sa v blízkosti budovy č. W. cestou na dennú poradu veliteľa pošmykol pán E., pričom pri páde na zem utrpel poranenie hlavy. Menovaný bol hneď prevezený príslušníkmi základne na lekárske ošetrenie do Fakultnej nemocnice Trenčín, kde bol hospitalizovaný na ďalšie pozorovanie. Dňa 15. februára bolo útvaru doručené Posúdenie závažnosti pracovného úrazu zo dňa 12. Februára 2010, kde ošetrujúci lekár posúdil, že ide o závažný pracovný úraz a o poruchu zdravia trvajúci dlhší čas" informoval N. O.."
"Keďže E. má odslúžený dostatočný počet rokov, má možnosť požiadať po vystrábení sa z úrazu o odchod do civilu, tak, ako o tom písalo Aktuálne.sk po odhalení kauzy E. nezákonného povýšenia. A čo je hlavné, v prípade svojho odchodu bude E. dostávať výsluhový dôchodok ako plukovník."
"Vydýchnuť si však môže prezident P. O., keďže jeho zahraničné návštevy už nebude vídať nezákonne povýšený dôstojník."
"Aktuálne.sk už v roku 2008 upozornilo, že prezidentskej stráži velí plukovník, ktorý na túto hodnoť nemá dostatočný počet odslúžených rokov. MO sa bránilo tým, že hodnosť E. nepriznal rezort, ale armáda. Armádnu komisiu zriadenú generálom C. nazval O. ako jedného z názorových oponentov, druhým mal byť zrejme E.. Armádna komisia pritom rozhodovala podľa platných smerníc a pravidiel, čo Aktuálne.sk potvrdil aj generál C.. V žiadnom prípade teda nemohol ísť o názorový spor dvoch strán, ale o rozhodnutie oficiálnej armádnej komisie."
"E. sa teda po takmer roku, ako Aktuálne.sk upozornilo na tento prípad, definitívne stal plukovníkom. Hodnosť pritom nosil tri a pol roka na základe rozhodnutia C. neoprávnene."
"E. napriek rozhodnutiu náčelníka generálne štábu a jeho nezákonnom povýšení dokoncia viedol prehliadku O. čestnej stráže priamo na nádvorí Prezidentského paláca počas historickej návštevy C. E. B. P.."
"Inšpekcia ministerstva obrany i špeciálna komisia už v marci 2008 rozhodli, že obaja dôstojníci boli povýšení nezákonne."

K vyššie citovaným tvrdeniam, uviedol navrhovateľ v návrhu na začatie konania, že v prvom rade osoba, ktorá dňa 9.2.2010 utrpela úraz, nebol navrhovateľ, ako to prezentuje v článku odporca, ale jeho menovec- civilný zamestnanec Armády SR. Nezákonnosť povýšenia navrhovateľa bola riešená príslušnými orgánmi a rozhodnutím ministra obrany SR zo dňa 18.5.2009, č.OÚ 16-14/2009 ako odvolacej inštancie, bolo zmenené prvostupňové rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. ŠbPeM-19/2009 z 30.1.2009, ktorým bolo rozhodnutie o povýšení navrhovateľa zrušené. Toto rozhodnutie bolo zmenené tak, že nesprávne zákonné ustanovenia vo výrokovej časti rozhodnutia boli nahradené ustanoveniami, ktoré sa vzťahovali na uvedený prípad. Inak povedané minister obrany povýšenie navrhovateľa potvrdil. Povýšenie navrhovateľa a jeho menovanie do funkcie veliteľa Čestnej stráže prezidenta nebolo preto nezákonné. Ak by ho aj za také bolo možné považovať, dôvodom nezákonnosti rozhodnutia (personálneho rozkazu) bolo formálne pochybenie správneho orgánu, keď omylom uviedol v rozhodnutí nesprávne zákonné ustanovenia a nie to, že by navrhovateľ nemal odslúžený dostatočný počet rokov. Podľa názoru navrhovateľa, neoprávneným zásahom do osobnostných práv osoby je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie , zasahujúce občana, chránené v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"). Zdôraznil, že subjektívna stránka

pôvodcu zásahu nie je rozhodujúca, rovnako ako ani jeho vedomosť o nepravdivosti tvrdenia, úmysel. Nie je podstatné ani to, či šíril iba tie údaje, ktoré sám počul. Odporca zodpovedá za obsah zverejnených informácií v plnom rozsahu, nakoľko občianskoprávne sankcie za zásah do práva na ochranu osobnosti sú založené na objektívnom princípe. Navrhovateľ mal za to, že obsah sporného článku neznesie ani len základné požiadavky na objektivitu a vecnú kritiku. V celom článku autor nespomína skutočnosť, v čom spočívala chyba prvotného rozhodnutia o povýšení navrhovateľa, teda že išlo len o formálne pochybenie. Celý článok neumožňuje čitateľovi vytvoriť si vlastný názor, nakoľko jednoznačne prezentuje záver, že navrhovateľ bol do hodnosti plukovníka povýšený napriek tomu, že nespĺňal pre toto povýšenie zákonné podmienky. Na podporu tohto záveru autor opakovane poukazuje na rozhodnutia, ktoré nikdy nenadobudli právoplatnosť a ktoré boli buď zrušené alebo zmenené nadriadeným orgánom. Argumentácii, uvedenej v konečnom rozhodnutí sa vôbec nevenuje a zahaľuje ju rúškom tajomstva "Dodnes zostáva záhadou, ako sa komisia, ktorá rozhodovala o nezákonne povýšenom dôstojníkovi vyrovnala s jeho nedostatočným počtom odslúžených rokov".

Čo sa týka odôvodnenia uplatneného nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, navrhovateľ zdôraznil, že jeho vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti bola difamujúcimi výrokmi v článku znížená v mimoriadne vysokej miere. Došlo k zníženiu spoločenskej vážnosti a autority navrhovateľa tým, že difamujúce výroky boli zverejnené v internetovom denníku, dostupnom a verejnosťou využívanom médiu. Taktiež treba prihliadnuť na skutočnosť, že navrhovateľ bol v postavení vysokého predstaviteľa ozbrojených síl SR, pričom podkopanie jeho autority je za týchto okolností ťažko reparovateľné. Bezúhonnosť navrhovateľa a jeho dobré meno v armádnych kruhoch bolo podstatne spochybnené a znevážené. Zníženie vážnosti navrhovateľa v spoločnosti a osobitne jeho autority v pracovnom prostredí by pociťovala ako závažnú každá fyzická osoba, nachádzajúca sa na jeho mieste. Navrhovateľ zdôraznil, že je potrebné vziať do úvahy aj to, že v čase zverejnenia článku bolo už v celej veci právoplatne rozhodnuté, bol teda vyslovená záväzný právny názor, išlo teda o úmyselné škandalizovanie navrhovateľa pod zámienkou vzniku úrazu. Nepravdivé tvrdenie o nezákonnom získaní hodnosti znižujú vážnosť navrhovateľa v očiach civilných zložiek armády, jeho autoritu ako dôstojníka a nepravdivé tvrdenie o jeho úraze s potrebou dlhodobého liečenia tieto následky znásobuje.

Odporca sa k návrhu na začatie konania, vyjadril písomným podaním, doručeným súdu dňa 5.12.2011. Podľa názoru odporcu je zrejmé, že napadnutý personálny rozkaz náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta SR č. 42 z 29.11.20015, ktorým bol navrhovateľ ustanovený do vojenskej hodnosti bol vydaný v rozpore so zákonom. Uvádza sa to aj v odôvodnení rozhodnutia o odvolaní MO SR č. OÚ 16-14/2009- strana 2, prvý odsek. Znamená to, že od 1.12.2005 do právoplatnosti rozhodnutia MO SR č. OÚ 16-14/2009, ktorým bolo zmenené toto nezákonné rozhodnutie o ustanovení navrhovateľa do vojenskej hodnosti (personálny rozkaz náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta SR č. 42 z 29.11.2005) bol navrhovateľ ustanovený do vojenskej hodnosti v rozpore so zákonom, teda nezákonne. Tvrdenie uvedené v článku, že navrhovateľ bol ustanovený do vojenskej hodnosti v rozpore so zákonom, je teda pravdivé. Čo sa týka informácie o " vzniku úrazu", odporca sa o tejto skutočnosti dozvedel až zo samotného návrhu, navrhovateľ odporcu nikdy nekontaktoval ani neinformoval, že on nie je osobou, ktorá utrpela spomínaný úraz. Napadnutý článok bol uverejnený dňa 23.2.2010, pričom návrh na začatie konania navrhovateľ podal až dňa 18.2.2011. Navrhovateľ nevyužil svoje právo na opravu v zmysle tlačového zákona. Odporca sa v tejto otázke obrátil dňa 18.2.2010 na vtedajšieho hovorcu Ministerstva obrany SR N. O., teda na oficiálny zdroj s otázkou : " Aké je v súčasnosti funkčné zaradenie S.. Q. E., bývalého veliteľa čestnej stráže prezidenta a kde pôsobí?". Odpoveď hovorcu bola nasledovná: "Dobrý deň pán X.. Dňa 9.2.2010 približne o 11.00 hod. sa v blízkosti budovy W. cestou na dennú poradu veliteľa pošmykol p. E., pričom pri páde na zem utrpel poradenie hlavy. Menovaný bol ihneď prevezený príslušníkmi základne na lekárske ošetrenie do Fakultnej nemocnice Trenčín, kde bol hospitalizovaný na ďalšie pozorovanie. Dňa 15. februára bolo útvaru doručené Posúdenie závažnosti pracovného úrazu zo dňa 12.2.2010, kde ošetrujúci lekár posúdil, že ide o závažný pracovný úraz a o poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas, S pozdravom N. O.." Na mail odporcu s doplňujúcimi otázka už hovorca neodpovedal. Článok bol teda zverejnený na základe informácii od hovorcu Ministerstva obrany SR. Mailová odpoveď hovorcu má skoro totožné znenie ako časť 4 navrhovateľom predloženej správy z udalosti z 15.2.2010. Odporca sa dotazoval jasne a zrozumiteľne na objekt svojho záujmu (teda S.. Q. E.), dostal spomínanú odpoveď a s poukazom na zistenie vyššie uvedené, odporca začal mať podozrenie, že bol úmyselne uvedený do omylu, preto listom zo dňa 18.5.2011 požiadal Ministerstvo obrany SR (ďalej len "MOSR") o vysvetlenie vzniknutej situácie. MOSR reagovalo listom zo dňa 31.5.2011, v ktorého závere sa uvádza: "Zo spomínanej mailovej komunikácie je zrejmé, že kým redaktor

položil zreteľnú otázku ohľadne pôsobenia S.. Q. E., bývalý hovorca mu napísal odpoveď v zmysle, že p. E. utrpel zranenie, čiže exaktne nenapísal, že sa jedná o S.. Q. E.. MOSR sa touto cestou zároveň ospravedlňuje spoločnosti Centrum Holdings, a.s. za vzniknuté problémy, ktoré webovému portálu vyplynuli z nesprávne poskytnutej informácie." V tejto súvislosti odporca poukázal na § 5 ods. 2 zákona č. 167/2008 o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon), v zmysle ktorého vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra nezodpovedajú za obsah informácie, ktorú poskytol orgán verejnej moci, ak je táto informácia uverejnená v pôvodnom znení a jej spracovaním sa nezmenil pôvodný obsah. Nakoľko odporca presne citoval bývalého hovorcu MOSR, nezodpovedá za zverejnenie nepravdivej informácie ohľadne úrazu navrhovateľa.

V priebehu konania, reagoval na vyjadrenie odporcu, navrhovateľ písomným podaním, doručeným súdu dňa 12.1.2012. Nesúhlasil s názorom odporcu, že navrhovateľ bol povýšený do funkcie plukovníka nezákonne. Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia MOSR č. OÚ 16-14/2009, z ktorého vyplýva, že podmienky na ustanovenie navrhovateľa do vojenskej hodnosti boli splnené, nedostatok pôvodného rozhodnutia bol iba v tom, že orgán vydávajúci rozhodnutie poukázal na nesprávne zákonné ustanovenia. Na strane 11 v treťom odseku odspodu tohto rozhodnutia sa uvádza: "po preskúmaní a vyhodnotení zhromaždených dôkazov, súvisiacich písomností a vyjadrení účastníka konania a jeho právneho zástupcu, som dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu treba zmeniť tak, aby novo vydané rozhodnutie nerušilo personálny rozkaz náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta SR č. 42 z 29.11.2005, ale ho uviedlo do súladu s právnym stavom platným v dobe jeho vydania." Z uvedeného je, podľa navrhovateľa zrejmé, že povýšenie navrhovateľa do vyššej hodnosti platí nepretržite od vydania personálneho rozkazu náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta SR č. 42 z 29.11.2005.

V priebehu konania, navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, poukázal na skutočnosť, že sporný článok sa len minimálne zmieňuje o úraze, ktorý mal navrhovateľ utrpieť. Podstatou článku bolo údajné nezákonné povýšenie a dopady s týmto spojené. Jednalo sa nie o jediný článok, ale o sériu článkov publikovaný na uvedenej stránke, sporný článok bol posledným z nich. Tieto články preberali aj iné média. Uverejnením inkriminovaného článku utrpel navrhovateľ vážnu ujmu, jednak v rodine, ktorá považovala spôsob ako sa stal plukovníkom za nemorálny a tiež v zamestnaní, nakoľko navrhovateľ bol preložený do iného mesta-Trenčína. Malo to tiež vplyv na jeho kariérny postup.

V priebehu konania, odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, zdôraznil, že z rozhodnutia MOSR- prvá veta odôvodnenia, je zrejmé, že rozhodnutie, ktorým bol navrhovateľ menovaný do hodnosti plukovníka bolo nezákonné. Nezákonnosť tohto rozhodnutia vyplýva aj zo záveru odôvodnenia, kde sa uvádza, že rozhodnutie MOSR bolo potrebné vydať, aby predchádzajúce rozhodnutie sa uviedlo do súladu s právnym stavom platným v dobe jeho vydania. Taktiež vyjadril názor, že aj právoplatné rozhodnutie správneho orgánu, môže byť rozhodnutím nezákonným. Mal tiež za to, že tvrdenia autora v inkriminovanom článku sú hodnotiacimi úsudkami autora a nie je možné ich napádať.

Súd vec v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, hoci mal doručenia predvolania riadne vykázané, ani nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom svedkov: Z.. B. X., Ľ. F., A. S., Z. D., P.. M.Š. E. B. Q. E., oboznámením sa s listinným dôkazmi: monitoringom serveru Mediálne.sk, článkom zverejneným dňa 23.2.2010 na stránke Aktuálne.sk s názvom "Nezákonne povýšený dôstojník utrpel poruchu zdravia", rozhodnutím MO SR, hlavného služobného úradu, o odvolaní č. OÚ 16-14/2009 zo dňa 18.5.2009,listinnými dôkazmi, týkajúcimi sa pracovného úrazu p. A. E. na č.l 16 a 17 spisu (správa o udalosti zo dňa 15.2.2010 a žiadosťou o posúdenie závažnosti pracovného úrazu zo dňa 12.2.2010), odpoveďou MO SR na žiadosť o podanie vysvetlenia zo dňa 31.5.2011, mailovou komunikáciou medzi B. X. a hovorcom MO SR N. O. z februára 2010, článkami zverejnenými na stránke Aktuálne.sk- článkom s názvom " Nezákonne povýšený dôstojník u O. skončil" zo dňa 18.2.2010, článkom s názvom "Obrana neprezradila, prečo priznala E. hodnosť" zo dňa 17.8.2009, článkom s názvom " Nezákonne povýšený dôstojník dostal zelenú. Od ministra" zo dňa 10.8.2009, článkom s názvom " Prezidenta privítal nezákonne povýšený dôstojník" zo dňa 17.6.2009, článkom s názvom " Inaugurácia O. bude v starej budove SND" zo dňa 3.5.2009, článkom s názvom " Kauza nezákonne povýšených dôstojníkov: Falšovalo sa?" zo dňa 9.2.2009, článkom s názvom " Nezákonne povýšení

sa chytajú záchranného kolesa" zo dňa 19.12.2008, článkom s názvom "Nezákonne povýšeným vojakom pomáha čas" zo dňa 17.12.2008, článkom s názvom " Online: Sledujeme kráľovnú Alžbetu II. Buďte pri tom" zo dňa 23.10.2008, článkom s názvom " Alžbetu II. Bude vítať nelegálne povýšený dôstojník" zo dňa 22.10.2008, článkom s názvom " Minister predlžuje protiprávne povýšenie vojakov" zo dňa 16.10.2008, článkom s názvom "Protizákonne povýšení vojaci stále neprišli o hodnosti" zo dňa 18.9.2008, článkom s názvom " V čestnej stráži prezidenta nezákonne povyšovali" zo dňa 4.8.2008, personálnym rozkazom náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta SR č. 42 z 29.11.2005, rozhodnutím náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. ŠbPeM-17-19/2008 zo dňa 17.6.2008, rozhodnutím MO SR, hlavného služobného úradu, o odvolaní č. OÚ 14-123/2008 zo dňa11.11.2008, rozhodnutím náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. ŠbPeM-17/2009 zo dňa 29.1.2009, personálnym rozkazom náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl SR č. 3 z 25.1.2010, personálnym rozkazom náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta SR č. 16 z 27.1.2010, článkami v iných médiách- článok s názvom " Údajne nezákonne povýšený veliteľ čestnej stráže prišiel o funkciu" zverejnenom na stránke www.cas.sk zo dňa 18.2.2010, článkom s názvom "Nezákonne povýšeným dôstojníkom zostali funkcie" zverejnenom na stránke www.tvnoviny.sk dňa 10.8.2009, článkom s názvom "Údajne nezákonne povýšený dôstojník prišiel o funkciu" zverejnenom na stránke www.topky.sk , článkom s názvom " Britskú kráľovnú uvíta nezákonne povýšený dôstojník" zverejnenom na stránke www.sme.sk dňa 22.10.2008, článkom s názvom " Kráľovnú uvíta nezákonne povýšený dôstojník" zverejnenom na stránke www.pravda.sk dňa 22.10.2008 a zistil nasledovný skutkový stav:

V konaní nebol sporný status účastníkov konania, v tom zmysle, že navrhovateľ je príslušníkom Ozbrojených síl SR, profesionálnym vojakom s hodnosťou plukovníka a v období od 1.12.2005 do 31.10.2010 bol veliteľom Čestnej stráže prezidenta Slovenskej republiky. Odporca je prevádzkovateľom internetovej stránky www.aktulane.sk.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľ bol personálnym rozkazom náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta SR č. 42 z 29.11.2005 ku dňu 30.11.205 odvolaný z doterajšej funkcie a podľa § 53 písm. a) zákona č. 346/20085 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon") a ku dňu 1.12.2005 ustanovený do funkcie veliteľa útvaru Čestnej stráže prezidenta SR Vojenskej kancelárie prezidenta SR a súčasne podľa § 197 ods. 2 zákona povýšený do vojenskej hodnosti plukovník.

Rozhodnutím náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č.k. ŠbPeM-17-19/2008 zo dňa 17.6.2008 bol podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 o správnom konaní (správny poriadok), právoplatný a vykonateľný personálny rozkaz náčelníka Vojenskej kancelárie Prezidenta SR č. 42 zo dňa 29.11.2005 zrušený, pretože bol vydaný v rozpore so zákonom. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia je zrejmé, že náčelník generálneho štábu - generál P.. Ľ. C., L., začal správne konanie na podnet náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta SR č. VKPSR 79-2/2008 zo dňa 14.4.2008. Z odôvodnenia vyplýva, že navrhovateľ nespĺňal podmienku- uplynutie doby výsluhy v hodnosti najneskôr do 31.12.2007. Navrhovateľ bol do hodnosti podplukovníka povýšený dňa 1.8.2002 a doba výsluhy v tejto vojenskej hodnosti (7 rokov) mala uplynúť podľa § 195 ods. 1 až 31.7.2009. V zmysle odôvodnenia je zrejmé, že navrhovateľ uviedol, že do funkcie a vyššej vojenskej hodnosti bol navrhnutý na základe personálneho pohovoru s bývalým veliteľom útvaru zo dňa 24.8.2005 a teda na jeho prípad sa vzťahuje právna úprava - zákon č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe v znení neskorších predpisov. Podľa názoru správneho orgánu, vyjadrenom v odôvodnení tohto rozhodnutia, osobný spis profesionálneho vojaka neobsahoval dokumenty svedčiace o tom, že na jeho ustanovenie do funkcie a povýšenie sa vzťahuje zákon o vojenskej službe, preto mal za to, že preskúmavaný personálny rozkaz bol vydaný v rozpore so zákonom.

Rozhodnutím MO SR, hlavného služobného úradu č. OÚ 14-123/2008 zo dňa 11.11.2008, došlo v súlade s § 59 ods. 1 a 3 zákona č, 71/1967 Z.z. k zrušeniu rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. ŠbPeM-17-19/2008 z 17.6.2008 a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom bola predčasnosť napadnutého rozhodnutia, keď prvostupňový správny orgán pred jeho vydaním nezískal potrebné a účastníkom konania navrhované dôkazy a nezaobstaral si podklady, ktoré by mu umožnili zistiť skutočný stav veci.

Rozhodnutím náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR generála P.. Ľ. C., L.., č.k ŠbPeM-17/2009 zo dňa 29.1.2009 došlo vo výroku k zrušeniu právoplatného a vykonateľného rozkazu náčelníka Vojenskej kancelárie Prezidenta SR č. 42 zo dňa 29.11.2005 podľa § 65 ods. 2 zákona č,

71/1967 Z.z.., pretože bol vydaný v rozpore so zákonom. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že správny orgán mal za preukázanú tú skutočnosť, že personálny pohovor s profesionálnym vojakom (navrhovateľom- pozn. súdu) dňa 24.8.2005 sa neuskutočnil. Záverom odôvodnenia bolo konštatované, že personálny rozkaz bol vydaný v rozpore so zákonom.

Rozhodnutím MO SR, hlavného služobného úradu č. OÚ 16-14/2009 zo dňa 18.5.2009 minister obrany zmenil
1. výrokovú časť rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. ŠbPeM-19/2009 z 30.1.2009 v znení "Podľa § 65 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, právoplatný a vykonateľný personálny rozkaz náčelníka Vojenskej kancelárie Prezidenta Slovenskej republiky č. 42 zo dňa 29.11.2005 v zákonom stanovenej lehote zrušujem, pretože bol vydaný v rozpore so zákonom" na znenie: "Podľa § 65 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov personálny rozkaz náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta Slovenskej republiky č. 42 z 29.11.2005 menim 1. Výrokovú časť personálneho rozkazu náčelníka Vojenskej kancelárie Prezidenta Slovenskej republiky č. 42 z 29.11.2005 v znení: : Podľa § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon") 30. Novembra 2005 odvolávam z doterajšej funkcie a podľa § 53 písm.) zákona 1. Decembra 2005 ustanovujem" na znenie: " V súlade s § 204 ods. 1 a 2 zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Ďalej len "zákon č., 346/2005 Z.z.") 30. Novembra 2005 odvolávam podľa § 21 ods. 1 písm. a) zákona č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 370/1997 Z.z.") z funkcie a podľa § 15 ods. 1 zákona č. 370/1997 Z.z. 1. Decembra 2005 ustanovujem";
2. slová" a súčasne podľa § 197 ods. 2 zákona povyšujem do vojenskej hodnosti" na slová "a súčasne povyšujem do vojenskej hodnosti";
3. odôvodnenie v znení : " Odvolanie z doterajšej funkcie a následné ustanovenie do inej funkcie so súčasným povýšením do vyššej vojenskej hodnosti sa vykonáva na základe § 197 ods. 2 zákona a splnenia podmienok na výkon funkcie a na hodnosť, ktoré je na funkcii plánovaná" na znenie " Odvolanie z doterajšej funkcie a ustanovenie do funkcie so súčasným povýšením sa vykonáva na základe uplatnenia § 204 ods. 1 a 2 zákona č. 346/2005 Z.z., pretože konanie vo veci jeho ustanovenia do funkcie veliteľa útvaru so súčasným povýšením do vojenskej hodnosti plukovník začalo pred účinnosťou zákona č. 346/2005 Z.z. Personálny pohovor, ako právny úkon smerujúci k realizácii uvedených personálnych opatrení, bol s menovaným vykonaný dňa 24.8.2005 za prítomnosti S.. P.. Š., veliteľa útvaru a S.. P.. N., náčelníka štábu. Pri personálnom pohovore bolo menovanému oznámené, že ho veliteľ útvaru navrhne na ustanovenie do funkcie veliteľa útvaru, ktorá sa mala uvoľniť skončením služobného pomeru doterajšieho veliteľa útvaru. Nakoľko bol P.. E. povýšený do vojenskej hodnosti podplukovník 1.8.2002, ku dňu ustanovenia do funkcie a povýšenia do vojenskej hodnosti plukovník, mu z doby výsluhy vo vojenskej hodnosti major uplynú 3 roky a 4 mesiace. Podľa § 101 ods. 1 písm. j) zákona č. 370/1997 Z.z. doba výsluhy v hodnosti podplukovník je 5 rokov. Na základe uvedeného menovaný podľa § 15 ods. 6 zákona č. 370/1997 Z.z. spĺňa minimálne polovicu doby výsluhy v hodnosti pre povýšenie do vojenskej hodnosti plukovník";
4. poučenie v znení "Proti tomuto rozhodnutiu možno podať do 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia odvolanie náčelníkovi Vojenskej kancelárie prezidenta SR podľa § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Toto rozhodnutie nie je preskúmateľné súdom." na znenie " Toto rozhodnutie je konečné a proti nemu nemožno podať odvolanie.".
Z odôvodnenia tohto rozhodnutia je zrejmé, že dôvodom na zmenu pôvodného personálneho rozkazu č. 42 zo dňa 29.11.2005 je to, že rozhodnutie vychádza síce zo správne zisteného skutkového stavu, ale je nezákonné pre nesprávne použitie príslušných právnych predpisov platných pre realizáciu tam upravovaným personálnych opatrení. Záverom odôvodnenia bolo konštatované, že po preskúmaní a vyhodnotení zhromaždených dôkazov, súvisiacich písomností a vyjadrení účastníka konania a jeho právneho zástupcu, dospel minister k záveru, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu treba zmeniť tak, aby novo vydané rozhodnutie nerušilo personálny rozkaz náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta SR č. 42 z 29.11.2005, ale ho uviedlo do súladu s právnym stavom platným v dobe jeho vydania. V poučení tohto rozhodnutia bolo uvedené, že rozhodnutie je konečné, nemožno podať voči nemu rozklad a je preskúmateľné súdom na základe podanej žaloby.

Ešte pred zverejnením sporného článku došlo k mailovej komunikácii medzi B. X., jeho autorom a p. N. O., hovorcom MO SR. Dňa 17.2.2010 adresoval autor článku na tlačové oddelenie MO SR

mail, obsahom ktorého bol dotaz na súčasné funkčné zaradenie S.. Q. E., bývalého veliteľa čestnej stráže prezidenta a jeho súčasnú pôsobnosť. Na tento dotaz reagoval hovorca MO SR dňa 18.2.2010 mailom, v ktorom uviedol, že dňa 9.2.2010 približne o 11.00 hod. sa v blízkosti budovy č. W. cestou na dennú poradu veliteľa pošmykol p. E.Í., pričom pri pri páde na zem utrpel poranenie hlavy. Menovaný bol ihneď prevezený príslušníkmi základne na lekárske ošetrenie do Fakultnej nemocnice Trenčín, kde bol hospitalizovaný na ďalšie pozorovanie. Dňa 15.2. bolo útvaru doručené posúdenie závažnosti pracovného úrazu zo dňa 12.2.2010, kde ošetrujúci lekár posúdil, že ide o závažný pracovný úraz a o poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas. Na ďalší dotaz autora článku, zaslaný hovorcovi MO SR, v ktorom žiadal o poskytnutie bližších informácií o dôsledkoch a priebehu tohto úrazu, už hovorca MO SR nereagoval. Súd má za preukázané (a to z predložených listinných dôkazov- správa o udalosti zo dňa 15.2.2010, ako aj zo žiadosti o posúdenie závažnosti pracovného úrazu zo dňa 12.2.2010, že dňa 9.2.2010 o 11.00 hod. došlo úrazu zamestnanca A. E., pričom tento bol ošetrujúcim lekárom kvalifikovaný ako závažný pracovný úraz a porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Je preto evidentné, že hoci sa autor sporného článku dopytoval u hovorcu MO SR na pána S.. Q. E., zrejme omylom mu hovorca MO SR poskytol informácie o p. A.P. E., menovcovi navrhovateľa, ktorého vo svojej odpovedi označil iba ako "p. E.". Za tento omyl sa Ministerstvo obrany SR odporcovi ospravedlnilo listom zo dňa 31.5.2011, kde zároveň konštatovalo, že z mailovej komunikácie (medzi p. X. a p. O.- poznámka súdu) je zrejmé, že kým redaktor položil zreteľnú otázku ohľadne pôsobenia S.. Q. E., bývalý hovorca mu napísal odpoveď v zmysle, že p. E. utrpel zranenie, čiže exaktne nenapísal, že sa jedná o S.. Q. E..

Súd sa oboznámil s obsahom sporného článku " Nezákonne povýšený dôstojník vraj utrpel poruchu zdravia" , ktorý bol zverejnený na stránke www.aktualne.sk dňa 23.2.2010. V ňom autor článku (B. X.) informoval čitateľov o záhadnej nehode navrhovateľa (ktorého v článku označil ako " nezákonne povýšeného dôstojníka, S. Q. E.). Poukázal na skutočnosť, že k závažnej nehode došlo len pár dní po tom, čo prišiel o funkciu. Citoval hovorcu MO SR N. O. " Dňa 9.2.2010 približne o jedenástej hodine sa v blízkosti budovy číslo W. cestou na dennú poradu veliteľa pošmykol pán E., pričom pri páde na zem utrpel poradenie hlavy. Menovaný bol ihneď prevezený príslušníkmi základne na lekárske ošetrenie do Fakultnej nemocnice Trenčín, kde bol hospitalizovaný na ďalšie pozorovanie. Dňa 15. februára bolo útvaru doručené posúdenie závažnosti pracovného úrazu zo dňa 12. februára 2010, kde ošetrujúci lekár posúdil, že ide o závažný pracovný úraz a o poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas". V ďalšom obsahu článku autor článku informuje o genéze povýšenia navrhovateľa. Viac krát v článku poukazuje na nezákonnosť povýšenia navrhovateľa : " Keďže má E. odslúžený dostatočný počet rokov, má možnosť požiadať po vystrábení sa z úrazu o odchod do civilu, tak ako o tom písalo Aktuálne.sk po odhalení kauzy E. nezákonného povýšenia.", "Vydýchnuť si však môže prezident P. O., keďže jeho zahraničné návštevy už nebude vítať nezákonne povýšený dôstojník, hoci Ministerstvo obrany minulý rok svojím rozhodnutím s platnosťou od 21.6.2009 definitívne rozhodlo, že E. o nezákonne získanú hodnosť plukovníka nepríde. Dodnes však zostáva záhadou, ako sa komisia, ktorá rozhodovala o nezákonne povýšenom dôstojníkovi, vyrovnala s jeho nedostatočným počtom odslúžených rokov", " Podmienkou na to, aby vojak mohol získať vyššiu hodnosť, je zodpovedajúci počet odslúžených rokov. Práve pre tento rozpor so zákonom rozhodol náčelník generálneho štábu Ľ. C. dvakrát o E. degradácii. E. sa pritom práve vďaka nezákonnému povýšeniu do hodnosti plukovníka stal veliteľom Čestnej stráže prezidenta repuliky". Obsahom samotného článku boli následne citácie hovorcu MO SR , pričom sa v ňom okrem iných uvádza " Z právoplatného rozhodnutia, ktoré navrhla komisia, vyplýva, že príslušník Útvaru Čestnej stráže S.. E. má potvrdenú priznanú vojenskú hodnosť. Dňom 21.6.2009 rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť a bolo zaslané na vedomie Kancelárii náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR a Vojenskej kancelárii prezidenta, píše sa v stanovisku minsterstva", "Celý prípad nezákonného povyšovania vrátil koncom roka 2008 minister obrany A. C. na opätovné prešetrenie C.. C. totiž na poslednú možnú chvíľu zrušil prvé rozhodnutie C.Í., ktorý chcel dôstojníkov Čestnej stráže o nezákonne nadobudnuté hodnosti pripraviť.", "E. sa teda po takmer roku, ako Aktuálne.sk upozornilo na tento prípad, definitívne stal plukovníkom. Hodnosť pritom nosil tri a pol roka na základe rozhodnutia C. neoprávnene". V závere obsahu článku autor konštatuje, že navrhovateľa povýšil personálnym rozkazom z hodnosti podplukovníka vtedajší náčelník Vojenskej kancelárie prezidenta A. Z.. V marci 2008 inšpekcia ministerstva obrany celú vec preskúmala a potvrdila nezákonnosť takéhoto konania, ani jeden z povýšených vojakov nespĺňal požadovanú dobu výsluhy. Dôstojníci sa odvolali. Náčelník generálneho štábu Ľ. C. preto zriadil vyšetrovaciu komisiu celého prípadu, tá sa so zisteniami inšpekcie stotožnila.

Súd sa v rozsahu potrebnom pre účely tohto konania oboznámil aj s obsahom iných článkov zaoberajúcich sa témou povyšovania navrhovateľa. V prvom rade je zrejmé, že priamo na stránke Aktuálne.sk boli v priebehu obdobia august 2008 až august 2009. V rámci týchto článkov boli čitatelia portálu www.aktuálne.sk informovaní o okolnostiach povyšovania navrhovateľa do funkcie plukovníka a veliteľa Čestnej stráže prezidenta Slovenskej republiky, pričom v rámci nich autor kontinuálne poukazoval na nezákonnosť povýšenia navrhovateľa, postup rozhodovania príslušných orgánov, autor článkov B. X. poukazoval na nezákonnosť povýšenia navrhovateľa aj v článkoch, venujúcich sa obsahovo návšteve anglickej kráľovnej Alžbety II na Slovensku v októbri 2008, a tiež inaugurácii prezidenta Slovenskej republiky P. O. v máji a júni 2009. V článku " Nezákonne povýšený dôstojník u O. skončil" zo dňa 18.2.2010 sa autor zmieňuje o skutočnosti, že navrhovateľ bol odvolaný z funkcie veliteľa Čestnej stráže prezidenta Slovenskej republiky ako aj o skutočnosti, že " Ministerstvo obrany totiž minulý rok svojím rozhodnutím s platnosťou od 21.6.2009 definitívne rozhodlo, že E. o nezákonne získanú hodnosť plukovníka nepríde. Dodnes však zostáva záhadou, ako sa komisia, ktorá rozhodovala o nezákonne povýšenom dôstojníkovi, vyrovnala s jeho nedostatočným počtom odslúžených rokov." Súd v tejto súvislosti konštatuje, že článok, ktorého preskúmanie je predmetom tohto konania, z ktorého zverejnenia vyvodzuje navrhovateľ nároky, uplatnené v petite návrhu na začatie konania, bol posledným zo série článkov, venujúcich sa tejto téme a vyšiel dňa 23.2.2010.

Súd sa v krátkosti oboznámil tiež s článkami v iných slovenských periodikách, ktoré odvolávajúc sa na portál Aktuálne.sk (www.cas.sk, www.tvnoviny.sk, www.topky.sk) informovali o predmetnej kauze. Súd aj v tomto prípade poukazuje na skutočnosť, že všetky články, založené v spise sú skoršieho dátumu, ako článok, ktorý je predmetom tohto konania.

Personálnym rozkazom náčelníka Vojenskej kancelárie prezidenta SR č. 16 z 27.1.2010 bol S. P.. Q. E. podľa § 58 ods .1 písm. a) ku dňu 31.1.2010 odvolaný z funkcie veliteľa čestnej stráže (G10)/Veliteľstvo/ Čestná stráž prezidenta SR/Vojenská kancelária prezidenta SR/Ozbrojené sily SR/miesto výkonu štátnej služby Bratislava/.

Personálnym rozkazom náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. 3 zo dňa 25.1.2010, na základe § 57 ods. 6 zákona bolo ku dňu 1.2.2010 podľa § 57 ods. 1 zákona zmenené miesto výkonu štátnej služby S. P.. Q. E., veliteľa čestnej stráže / Veliteľstvo/Čestná stráž prezidenta Slovenskej republiky/Vojenská kancelária prezidenta Slovenskej republiky/Ozbrojené sily SR/ z doterajšieho miesta výkonu štátnej služby Bratislava, do miesta výkonu štátnej služby Trenčín, pričom navrhovateľ bol podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona ustanovený od 1.2.2010 do funkcie zástupca náčelníka štábu (U 10)/ Velenie/ Veliteľstvo síl výcviku a podpory/sily výcviku a podpory/Ozbrojené sily SR/.

V rámci výsluchu navrhovateľa, tento súdu uviedol, že všetky články publikované na www.aktuálne.sk boli smerované ako útok na jeho osobu. Všetko sa dialo v duchu, akoby sám navrhovateľ seba nezákonne povýšil a tak to vnímalo aj jeho okolie. Navrhovateľ mal za to, že spĺňal všetky predpoklady na povýšenie a pochybil niekto z vojenskej kancelárie. Vec sa ťahala dlho, až napokon bol vo februári 2010 rozkazom generála C. prevelený do Trenčína. Až do tohto prevelenia však pôsobil ako veliteľ čestnej stráže prezidenta SR. Navrhovateľ zdôraznil, že aj po rozhodnutí ministra obrany sa naďalej uverejňovali články útočiace na jeho osobu. Tlačovej opravy sa nedomáhal, nechcel vec zbytočne rozmazávať a upozorňovať na seba. Navrhovateľ uviedol, že po tom, ako k 1.2.2010 bol prevelený do Trenčína, vyšiel inkriminovaný článok a on musel svojej rodine opätovne vysvetľovať, že to, čo je v ňom uvedené, nie je pravda a že navrhovateľ pred tým neklamal. Uviedol príklad, kedy na rodinnej oslave otcova setra povedala otcovi, že robí rodine hanbu, že predtým nehovoril pravdu, bol nezákonne povýšený a nezákonne poberal plat. Taktiež sa mu ozval bývalý kolega a priateľ P.. M. E., ktorý mu uviedol, že jeden spoločný známy sa ho pýtal, čo sa zase deje s navrhovateľom a zaujímal sa o jeho zdravotný stav. Rovnako kolega a dlhoročný priateľ A. S. mu spomínal, že mu volal sused a pýtal sa ho, čo sa zase s navrhovateľom deje. Taktiež rodinná známa Ľ. F. oslovila navrhovateľa s tým, že musela svojej rodine vysvetľovať, čo je navrhovateľ za človeka. Navrhovateľ konštatoval, že celá kauza vypukla v roku 2008 a na webe aktuálne.sk sa objavilo viacero článkov, akonáhle prišla akákoľvek zahraničná návšteva, hneď bolo publikované, že túto víta nezákonne povýšená osoba. Už na začiatku celej kauzy mu bolo odporúčané, aby odišiel. Zdôraznil, že pozícia veliteľa čestnej stráže prezidenta SR je len jedna a je prestížna, preto svoje prevelenie do Trenčína vníma ako zastavenie kariérneho postupu, nakoľko z funkcie veliteľa čestnej stráže sa odchádza buď do dôchodku alebo do vojenskej kancelárie. Aj v armádnych kruhoch bolo jeho prevelenie vnímané ako osobná degradácia. Poukázal tiež

na to, že na novom pracovisku si musel budovať autoritu, nakoľko tá bola v dôsledku inktriminovaných článkov narušená. Ľuďom musel vysvetľovať, ako to všetko bolo. Ku koncu roku 2012 si dal žiadosť do civili z dôvodu, že nezvládal, aby bol niekde odsunutý, aby s ním nikto nechcel nič mať, vízia v armáde bola nulová. Mal pocit , že do Trenčína bol vlastne odprataný. Po odchode z armády sa chcel zamestnať, ale v jeho veku a s vojenským vzdelaním je to ťažké. Mal možnosť zamestnať sa v štátnych hmotných rezervách na útvare utajovaných skutočností. Napokon to dopadlo tak, že osobe, ktorá ho odporúčala na toto miesto bolo odporúčané, aby radšej navrhovateľovo meno nespomínala, že už stačila kauza s platinovými sitkami. Po čase sa navrhovateľ zamestnal vo firme, kde pracuje aj jeho sestra, pričom uviedol, že táto spomínala, že kolegovia sa o ňom bavili, písali si chaty na intranete a vytiahli články, ktoré boli publikované. Ešte zdôraznil že postup pri jeho prevelení do Trenčína nebol štandardný, nevypracoval sa návrh na personálne zaradenie, ani sa s ním neurobil pohovor, bol len zavolaný k náčelníkovi generálneho štábu a bolo mu oznámené, že ho prevelujú. Nebolo mu poďakované za výkon funkcie veliteľa čestnej stráže. Do civilu odišiel z dôvodu, že sa obával zániku jeho funkcie, o čom sa uvažovalo. Navrhovateľ potvrdil, že poberá výsluhový dôchodok.

Svedok Z.. B. X. súdu potvrdil, že v čase napísania článku bol redaktor zamestnaný u odporcu a tak tomu bolo aj pri predchádzajúcich článkoch. Uviedol, že asi v auguste 2008 dostali do redakcie typ, že v čestnej stráži prezidenta SR pôsobia nezákonne povýšení dôstojníci. Následne zistili, že pochybnosti o povyšovaní zistila aj Inšpekcia MO SR. Dôvodom nezákonného povýšenia mal byť nedostatočne odslúžený počet rokov. V redakcii považovali tieto informácie za dôležité, týkajúce sa verejného záujmu. Prípadu sa venovali asi rok a pol, vyšlo 11 článkov a 2 komentáre, autorom, okrem jedného komentára bol svedok. Armádna komisia na odvolanie navrhovateľa, potvrdila, že tento bol nezákonne povýšený. Aj proti jej rozhodnutiu sa navrhovateľ odvolal a vec bola opätovne vrátená armádnej komisii, ktorá o nezákonnom povýšení rozhodla opätovne. Vo veci napokon rozhodovala komisia ministra obrany, ktorá rozhodla v tom zmysle, že povýšenie je platné. Na vec sa pýtal aj ministra p. C., ktorý mu nevedel odpovedať a snažil sa komunikovať s navrhovateľom, ktorý ho odkázal na hovorcu. Navrhovateľ nikdy nepožiadal o uverejnenie opravy a tieto články nespochybnil. Pred napísaním sporného článku " Nezákonne povýšený dôstojník vraj utrpel poruchu zdravia" svedok kontaktoval hovoru MO SR p. O. a dopytoval sa na S.. Q. E., bývalého veliteľa čestnej stráže prezidenta SR. Hovrca mu odpovedal, že p. E. utrpel zranenie. V článku uverejnil doslovnú citáciu toho, čo odpovedal hovorca p. O.. Zvyšný obsah článku tvoril tzv. backround, teda genéze prípadu. Na otázku, či pri písaní článkov mal k dispozícii aj príslušné rozhodnutia vo veci povýšenia navrhovateľa, uviedol, že rozhodne nepublikoval to, čo by nemal overené a nechcel poškodiť navrhovateľa, hľadal len objektívnu pravdu. Svedok uviedol, že skutočnosť, že došlo k pracovnému úrazu navrhovateľa považoval za zaujímavú a išlo o bežnú mediálnu prax, že ak sa v rámci určitého prípadu vyskytne novinka, táto sa uverejní aj tzv. backroundom.

Svedkyňa Ľ. F., blízka rodinná priateľka navrhovateľa, potvrdila, že na internete si prečítala článok s názvom, že navrhovateľ utrpel úraz. Dosť sa tomu čudovala, keďže navrhovateľ v tom čase pracoval blízko jej pracoviska a často sa stretávali. Vedela, že mu nič nie je a ide klamstvo. Článok si prečítali aj kolegyne svedkyne, ktoré navrhovateľa poznali, taktiež bratia navrhovateľky a vedúce folklórneho súboru, ktorého členkou je svedkyňa. Uviedla, že každému musela vysvetľovať, že sa navrhovateľovi nič nestalo. Upresnila, že známi sa pýtali na úraz. Zároveň konštatovala, že videla na navrhovateľovi, ako ho to trápi.

Zo svedeckej výpovede A. S., kamaráta navrhovateľa, je zrejmé, že svedok potvrdil tú skutočnosť, že ešte pred vydaním inkriminovaného článku sa v novinách a televízii písalo, že navrhovateľ bol nezákonne povýšený. Už vtedy sa viacerí známi z Trenčianskej Teplej a MOSR pýtali, preto sa navrhovateľ sám povýšil. Svedok týmto ľuďom vysvetľoval, že to nie je možné. Po publikovaní predmetného článku sa známi opätovne dotazovali, čo sa navrhovateľovi stalo. Musel im vysvetliť, že to čo je v článku uvedené nie je pravda a navrhovateľ je v poriadku. Potvrdil, že si článok následne prečítal. Upresnil, že v súvislosti s inkriminovaným článkom sa ľudia pýtali na zdravie navrhovateľa, chceli vedieť, čo sa mu stalo. Svedok uviedol, že nepravdivosť článku videl v tom, že sa písalo o ujme na zdraví navrhovateľa, čo nebola pravda.

Zo svedeckej výpovede Z. D. súd zistil, že tento vykonával funkciu šéfredaktora www.aktuálne.sk v rozhodnom období. Uviedol, že kauzou navrhovateľa sa začali zaoberať na základe typu, že v útvare Čestnej stráže prezidenta SR velí dôstojník, ktorý nemá odslúžený dostatočný počet rokov, aby mohol túto funkciu zastávať. Pamätal si tú skutočnosť, že vecou sa zaoberali aj rôzne vojenské komisie so

záverom, že v otázke povýšenia nebolo všetko v poriadku, až napokon vtedajší minister obrany p. C. potvrdil vymenovanie navrhovateľa do hodnosti plukovníka. Inkriminovaný článok sa venoval úrazu, ktorý mal utrpieť p. E., tak ako to uviedol hovorca MO SR. Navrhovateľ sa nedomáhal opravy v zmysle tlačového zákona a až po roku po jeho publikovaní bol doručený návrh na začatie konania. Zdôraznil, že zo strany odporcu došlo k dopytu na hovorcu MO SR, z ktorého bolo jednoznačne zrejmé, že odporca mal záujem o informácie o S.. Q. E.. Ostatné informácie v inkriminovanom článku overované neboli, nakoľko boli publikované už pred tým. V čase, keď bol publikovaný článok ohľadom úrazu navrhovateľa, v redakcii disponovali informáciami o tom, že navrhovateľ už nie je veliteľom čestnej stráže a taktiež informáciami, že vo veci povýšenia navrhovateľa už bolo vydané konečné rozhodnutie, ktoré predchádzajúce rozhodnutie zmenilo. Účelom publikovania článkov nebolo kritizovať navrhovateľa ale štátne orgány. Počas celého obdobia, čo sa odporca venoval kauze navrhovateľa, ho navrhovateľ nekontaktoval, nepožiadal o ospravedlnenie alebo uverejnenie tlačovej opravy.

Svedok P.. M. E. označil vzťah k navrhovateľovi ako kolegiálny, neskôr prerástol do vzťahu priateľského, pričom sa poznajú 8-10 rokov. Prvýkrát si prečítal článok o nezákonnom povýšení na internete, neveril tomu, čo v ňom bolo uvádzané, keďže v rezorte pracuje v vedel, že takýmto spôsobom (ako bolo publikované) nemohol byť navrhovateľ povýšený a keby sa tak prípadne stalo, povýšenie by mu odňali. Skutočnosti publikované v článkoch považoval za klamstvo. Po uverejnení článkov sa svedka rôzni ľudia z rezortu aj mimo neho, pýtali, ako to bolo s povýšením navrhovateľa. Vždy sa im snažil vysvetliť, že publikované informácie nie sú pravdivé, že povýšenie má určitý proces, platia pri tom určité pravidlá, ktoré musia byť dodržané. V týchto ľuďoch napriek tomu zostalo podozrenie a autorita navrhovateľa utrpela. Aj po zverejnení inkriminovaného článku o úraze mal svedok opätovne viacero telefonátov a sám zostal vydesený. Navrhovateľ bol prevelený do Trenčína, čo podľa názoru svedka, súviselo s článkami, ktoré ak by neboli publikované, navrhovateľ by bol doposiaľ veliteľom Čestnej stráže prezidenta SR. U navrhovateľa sa nepočítalo s jeho pôsobením v Trenčíne a prevelenie mu bolo oznámené zo dňa na deň. Svedok aj spoloční známi boli prekvapení, pre navrhovateľa to musel byť šok.

Svedok Q. E., otec navrhovateľa, v rámci svojej svedeckej výpovede uviedol, že navrhovateľ pôsobil temer celú svoju armádnu kariéru v prezidentskej stráži. V roku 2008 sa začala jeho šikana, začali vychádzať články, v ktorých sa písalo, že sa sám povýšil, neoprávnene bral peniaze a užíval hodnosť. Po zverejnení týchto článkov sa na svedka obracali ľudia- známi, aj z práce- s tým, aby im vysvetlil, čo sa stalo. Hoci im vec vysvetlil, nemal pocit, že by tom aj verili, skôr verili tomu, čo bolo napísané. Syna stretol aj p. A. C., ktorý sa navrhovateľa na celú záležitosť pýtal a povedal, že keďže bol sám na vojne, vie , že navrhovateľ sa sám povýšiť nemohol. Spomenul ďalej rodinné stretnutie v roku 2008, kedy jeho sestra navrhovateľovi vykričala skutočnosti, ktoré sa v novinách písali, teda nezákonné povýšenie a branie platu. Hoci sa jej svedok snažil vec vysvetliť, neuverila mu,, hovorila mu, čo to má za syna. Ostatní prítomní na oslave sa k tomu nevyjadrovali. Zmenilo sa správanie aj ľudí na dedine, najskôr sa vypytovali, čo sa vlastne stalo a chceli počuť náš názor, avšak neskôr sa nás stránili. Po uverejnení článku o úraze, svedka ako aj jeho manželku mrzelo, že niekto zneužil úraz, ktorý sa stal menovcovi navrhovateľa na jeho očiernenie. V súvislosti s tým, čo bolo o navrhovateľovi popísané, svedok uviedol, že on ako aj jeho manželka túto vec ťažko znášali, manželka mala poruchy spánku. Uviedol súdu, že na syna sú ako rodičia hrdí.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonov na inom orgáne Slovenskej republiky.

Súd, s poukazom § 132 Občianskeho súdneho poriadku, vyhodnotil predložené dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, obsah spisu a jednotlivé tvrdenia účastníkov konania a vychádzajúc zo znenia vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel k záveru, že v časti nároku na poskytnutie primeraného zadosťučinenia v podobe ospravedlnenia je tento dôvodný. V časti nároku o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch naopak súd návrh zamietol.

Za účelom ustálenia právnych a teoretických východísk samotného súdneho rozhodnutia, súd uvádza, že právo na ochranu osobnosti (a teda jej jednotlivých zložiek demonštratívne vymenovaných v ustanovení § 11 OZ) predstavuje osobnostné právo, ktorého účelom je zabezpečiť ochranu jednotlivých zložiek osobnosti každej fyzickej osoby. Ochrana osobnosti v občianskoprávnej rovine vychádza z všeobecne akceptovanej premisy, že každá ľudská bytosť v sebe integruje viaceré univerzálne zložky osobnosti, ktorých jedinečnosť a nedotknuteľnosť je nutné zabezpečiť a chrániť aj prostredníctvom právnych noriem. Občiansky zákonník umožňuje fyzickej osobe, osobnostných zložiek ktorej sa dotkol neoprávnený zásah inej osoby (či už fyzickej alebo právnickej), obrátiť sa na súd a domáhať sa ochrany prostredníctvom negatórnej žaloby (upustenie od neoprávnených zásahov), reštitučnej žaloby (odstránenie následkov už uskutočnených neoprávnených zásahov) a satisfakčnej žaloby (poskytnutie primeraného zadosťučinenia). V prípade, že takéto zadosťučinenie sa javí ako nedostatočné, najmä s prihliadnutím na zníženie dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti v značnej miere, zákon priznáva aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Predmetom tohto konania bol nárok navrhovateľa na zverejnenie ospravedlnenia odporcom a zároveň, vzhľadom na zníženie dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa v spoločnosti v značnej miere, aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

I.

V časti nároku o poskytnutie morálnej satisfakcie v podobe zverejnenia ospravedlnenia súd uvádza, že považuje uplatnený nárok navrhovateľa za dôvodný, hoci súd využil právnu možnosť čiastočnej úpravy, resp. korekcie znenia samotného ospravedlnenia.

Súd vychádzal v prvom rade zo záveru, že predmetným článkom nesporne došlo k zásahu do cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa uvádzaním skutočností, že navrhovateľ bol povýšený do hodnosti plukovníka a veliteľa Čestnej stráže prezidenta Slovenskej republiky nezákonne. Ochrana osobnosti v sebe zahŕňa ochranu viacerých (a v ustanovení § 11 OZ len demoštratívne uvedených) imateriálnych stránok osobnosti každého človeka. Cieľom zákonnej úpravy nepochybne je zabezpečiť nedotknuteľnosť jednotlivých osobnostných stránok každého človeka, ktorý je ich nositeľom a ktorému sa aj v zmysle Ústavy Slovenskej republiky poskytuje ich ochrana. Jedným z dielčích osobnostných práv je aj právo každej fyzickej osoby na ochranu a zachovanie občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Aj toto právom formulované pomenovanie v sebe zahŕňa viaceré aspekty ľudskej osobnosti, kedy sa predmet ochrany vzťahuje na česť a dôstojnosť fyzickej osoby v jej rozmanitých spoločenských a sociálnych vzťahoch. Predmetom ochrany je v tomto prípade aj česť občana v odborných a pracovných kruhoch. Súd je v prípade ustaľovania existencie zásahu do práva na ochranu cti a ľudskej dôstojnosti povinný skúmať, či zásah, ktorého sa dopustila iná osoba(či už fyzická alebo právnická) je objektívne spôsobilý privodiť fyzickej osobe ujmu, prejavujúcu sa nielen vo vzťahu k spoločnosti ako takej, ale aj ku konkrétnym jednotlivcom, alebo skupinám osôb. Nakoľko škála realizácie neoprávnených zásahov je veľmi široká, vždy je nutné skúmať aj okolnosti, za ktorých k zásahu došlo a celkový kontext konania osoby zasahujúcej do práva na ochranu osobnosti.

V tejto súvislosti súd uvádza, že za zásah je nesporne možné považovať aj nepravdivé tvrdenie, zverejnené na fóre, ktorého ohlas je prístupný širokému okruhu jej užívateľov alebo príjmateľov. Ako už bolo vyššie uvedené, predmetom tohto konania, a teda predmetom skutkového a právneho prieskumu,

je článok, zverejnený na stránke www.aktuálne.sk dňa 23.2.2010 s názvom " Nezákonne povýšený dôstojník vraj utrpel poruchu zdravia". Súd, vychádzajúc z obsahu samotného článku, ako aj z jednotlivých tvrdení, v ňom uvádzaných (ktoré sú bližšie špecifikované na strane 9 a 10 tohto rozsudku) konštatuje, že na viacerých miestach tohto článku bol prezentovaný skutkový fakt, že navrhovateľ bol nezákonne povýšený alebo že získal hodnosť nezákonne. Toto tvrdenie bolo uvedené jednak v samotnom názve článku, ako aj pri viacerých konštatáciách v samotnom obsahu článku. V tejto súvislosti nemožno súhlasiť s názorom, že išlo zo strany autora o hodnotiace úsudky, nakoľko pravdivosť tohto tvrdenia sa dá nesporne dokázať, resp. vyvrátiť. Hoci z názvu článku vyplýva, že jeho obsahom by mal byť primárne opis skutočností súvisiacich s pracovným úrazom navrhovateľa, je nepochybné, že obsahuje aj genézu celej " kauzy" navrhovateľa, ktorej boli venované viaceré články a komentáre na stránke www.aktuálne.sk ako aj v iných médiách. Autor článku pojem " nezákonne povýšený dôstojník", " nezákonné povyšovanie" použil nielen pri opise celkovej genézy prípadu, ale aj v časti článku, kde sa venuje údajnému pracovnému úrazu navrhovateľa.

Súd však považuje tvrdenia uvádzané v tomto článku, ktoré konštatujú nezákonnosť povýšenia navrhovateľa do hodnosti plukovníka a veliteľa Čestnej stráže prezidenta SR za nepravdivé. V prvom rade poukazuje na konečné rozhodnutie príslušného správneho orgánu vo veci a to v rámci správneho konania- Rozhodnutie č. OÚ 16-14/2009 zo dňa 18.5.2009, vo výroku ktorého došlo k zmene rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl SR č. ŠBPeM-19/2009 z 30.1.2009. V rámci výroku tohto konečného a právoplatného rozhodnutia sa zmenil pôvodný personálny rozkaz náčelníka Vojenskej kancelárie Prezidenta SR č. 42 zo dňa 29.11.2005 oproti pôvodnému zneniu v podstate tak, že aplikujúc odlišný právny predpis odvolal navrhovateľa z doterajšej funkcie a súčasne ho povýšil do vojenskej hodnosti plukovníka a do funkcie veliteľa útvaru Čestnej stráže prezidenta SR. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia je zrejmé, že v pôvodnom personálnom rozkazu nebol použitý správny právny predpis, upravujúci podmienky, nakoľko konanie o povýšení začalo ešte za účinnosti predchádzajúceho právneho predpisu. Navrhovateľ spĺňal všetky podmienky povýšenia, čo príslušný orgán nesporne konštatoval. Súd v tomto prípade je povinný vychádzať z tohto právoplatného rozhodnutia, nakoľko vo veci rozhodol príslušný správny orgán, rozhodnutie nebolo napadnuté žalobou na súde a je vo výroku jednoznačné. Hoci je pravdou, že v otázke skúmania zákonnosti povyšovania navrhovateľa do hodnosti plukovníka, boli vydané viaceré rozhodnutia príslušných správnych orgánov, konečným a záväzným rozhodnutím, je práve vyššie uvedené rozhodnutie zo dňa 18.5.2009, ktorým sú ostatné správne orgány viazané. Nemožno súhlasiť s názorom odporcu, že napriek tomuto konečnému rozhodnutiu bolo povýšenie aj tak nezákonné. Súd má za to, že z obsahu a kontextu celého posudzovania zákonnosti povyšovania navrhovateľa je zrejmé, že k pochybeniu došlo jedine na strane príslušného orgánu, ktorý prvotne o povýšení rozhodol, ale len v tom zmysle, že na danú vec neaplikoval správny právny predpis, avšak prvotné rozhodnutie vychádzalo z náležite zisteného skutkového stavu. Záverom súd uvádza, že príslušný správny orgán, preskúmavanie záverov ktorého nie je v právomoci súdu v občianskoprávnom konaní a teda výrokom správneho rozhodnutia je súd viazaný, potvrdil menovanie navrhovateľa do hodnosti plukovníka a konštatoval splnenie všetkých zákonných podmienok, v dôsledku čoho, pre účely tohto konania možno ustáliť záver, že uvádzanie tvrdení o nezákonnom povýšení navrhovateľa v inkriminovanom článku, predstavovalo zverejňovanie nepravdivých faktov o navrhovateľovi.

Súd v tejto súvislosti prihliadol aj na časové súvislosti zverejnenia týchto tvrdení v článku zo dňa 23.2.2010.V tomto období bolo konečné rozhodnutie správneho orgánu právoplatné, pričom z vykonaného dokazovania (svedok X. B. D.) ako aj z obsahu samotného článku je zrejmé, že odporca o tejto skutočnosti vedomosť mal. O to zarážajúcejšie je, že hoci sa v článku spomína aj toto rozhodnutie, ktoré je označené ako definitívne, je hneď následne uvedené, že navrhovateľ " o nezákonne získanú hodnosť plukovníka nepríde". Súd tiež nemohol opomenúť aj celkový kontext článku, kde sa autor vôbec nezaoberal obsahom konečného rozhodnutia, resp. jeho odôvodnením a uvádza : "dodnes zostáva záhadou, ako sa komisia, ktorá rozhodovala o nezákonne povýšenom dôstojníkovi, vyrovnala s jeho nedostatočným počtom rokov." Súd sa preto prikláňa k argumentácii navrhovateľa, že článok po obsahovej stránke nevykazoval znaky objektivity a neumožňoval bežnému čitateľovi urobiť si na celú "kauzu" vlastný, neskreslený názor.

Ako už bolo vyššie uvedené, takéto nepravdivé tvrdenie (viackrát opakované) bolo spôsobilé objektívne zasiahnuť do občianskej cti navrhovateľa, a to najmä do jej čiastkovej zložky- cti v odborných kruhoch. Je totiž nepochybné, že navrhovateľ zastával mimoriadne prestížnu funkciu veliteľa Čestnej stráže prezidenta SR, a súd si dovoľuje konštatovať, že z pohľadu laickej verejnosti vzbudzuje tento status

navrhovateľa prirodzený pozitívny ohlas a záujem. Tým, že navrhovateľ publikoval v článku nepravdivé tvrdenie, že navrhovateľ bol to tejto hodnosti povýšený nezákonne, pričom v obsahu samotného článku poukazuje aj na výhody, ktoré mali byť navrhovateľovi nezákonne poskytované, jednoznačne vo vzťahu k laickej verejnosti vzbudil pochybnosti o zákonnosti priznania tejto hodnosti vo vzťahu k navrhovateľovi. Tento článok bol zároveň zverejnený na verejne prístupnej internetovej stránke, ktorej širokú návštevnosť navrhovateľ v konaní preukázal. K predmetnému článku bolo možné sa jednoducho dostať a zjavne vzbudil záujem ľudí, aj z blízkeho okolia navrhovateľa(svedkovia potvrdili, že článok, čítali a že viacerí ľudia sa ich dopytovali na jeho obsah). Hoci je navrhovateľ verejným činiteľom a musí zniesť viac publicity ako bežný občan, neznamená to, že médiá s celoštátnou pôsobnosťou môžu bez sankcií, zverejňovať o ňom nepravdivé informácie. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že zverejnenie takejto nepravdivej informácie, bolo objektívne spôsobilé podkopať autoritu navrhovateľa v rámci Armády Slovenskej republiky, ktorej príslušníkom bol, a ktorej profesionálne vzťahy sú budované aj na princípe nadriadenosti a podriadenosti a potreby udržania autority najmä veliacich dôstojníkov.

Nakoľko teda došlo k zásahu do cti a občianskej dôstojnosti navrhovateľa konaním odporcu, súd považoval za dôvodné priznanie morálnej satisfakcie v podobe uloženia povinnosti zverejniť ospravedlnenie v znení, uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia. Súd v tejto súvislosti poukazuje na zaužívanú súdnu prax, ako aj rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie sp. zn. 2Cdo 18/92), z ktorých je zrejmé, že obsah a forma samotného ospravedlnenia podlieha korekcii súdu v závislosti od posúdenia primeranosti ako aj s prihliadnutím na účel inštitútu ochrany osobnosti. Súd aj v tomto prípade pristúpil k zmene formulácie samotného navrhovaného petitu v časti nároku na zverejnenie ospravedlnenia, keď oproti navrhovanému zneniu zaviazal odporcu na zverejnenie ospravedlnenia v štandardnom písme a v štandardnej veľkosti (Times New Roman, vo veľkosti 12) oproti pôvodne navrhovanej veľkosti písma 13, resp. 7 mm a veľkým tlačeným písmenám. Súd prispôsobil veľkosť písma tomu písmu, v akom bol uverejnený sporný článok, pričom možno uviesť, že v prípade dodržania rozsahu petitu v tomto určení, by samotné ospravedlnenie bolo neprimerane rozsiahle (čo do zobrazenia na webovej stránke). Súd v rámci ospravedlnenia tiež vynechal uvedenie tej časti výroku, že v článku boli uverejnené osočujúce informácie a zostal len pri formulácii, že sa jednalo o tvrdenia nepravdivé, nakoľko podľa názoru súdu, v článku uvádzané tvrdenia nedosahovali intenzitu osočenia, v zmysle zámerného negatívneho vykreslenia navrhovateľa. Okrem toho súd preformuloval znenie posledného odseku ospravedlnenia a formuláciu " si považujeme za povinnosť verejne uviesť" zmenil na " v tejto súvislosti uvádzame". Je to súd, ktorý ukladá odporcovi povinnosť zverejniť ospravedlnenie, pričom formulácia, že si to za povinnosť považuje samotný odporca, odporuje charakteru a zmyslu samotnej satisfakčnej žaloby.

Čo sa týka ďalšieho nepravdivého tvrdenia odporcu v spornom článku, teda tvrdenia, že navrhovateľ mal utrpieť úraz, súd v tejto otázke dáva za pravdu odporcovi a stotožňuje sa s jeho skutkovou aj právnou argumentáciou. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že odporca(resp. redaktor a autor článku B. X.) sa dopytoval na navrhovateľa (a to jednoznačným a nezameniteľným spôsobom uvedením mena priezviska, hodnosti, ako aj vykonávanej funkcie) priamo vtedajšieho hovorcu MO SR. Bol to hovorca, ktorý odporcu informoval o pracovnom úraze p. E. (a hoci v odpovedi tohto neoznačil krstným menom a hodnosťou, súd má za to, že odporca sa mohol dôvodne domievať, že išlo o navrhovateľa, nakoľko išlo o odpoveď na konkrétnu otázku, v ktorej bol navrhovateľ jednoznačne a nezameniteľne špecifikovaný) a jeho vyjadrenie bolo doslovne prevzaté do citácie v obsahu samotného článku. Podľa § 5 ods. 2 písm. a) zákona č 167/2008 o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra nezodpovedajú za obsah informácie, ktorú poskytol orgán verejnej moci, ním zriadená rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia alebo právnická osoba zriadená zákonom, ak je táto informácia uverejnená v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve v pôvodnom znení a jej spracovaním pre uverejnenie sa nezmenil jej pôvodný obsah. Znamená to, že odporca za obsah a nepravdivosť tejto zverejnenej informácie nezodpovedá, nakoľko mu bola poskytnutá priamo príslušným štátny orgánom. Povinnosť následne overovať takto poskytnutú informáciu mu nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, čo napokon osvedčuje aj ospravedlnenie samotného ministerstva odporcovi. Navrhovateľ v návrhu nežiadal ospravedlnenie za toto tvrdenie, resp. do obsahu petitu nezakomponoval uvedenie pravdivého tvrdenia v tejto otázke.

II.

Súd návrh navrhovateľa, v časti náhrady nemajetkovej ujmy zamietol a to najmä z dôvodu neunesenia dôkazného bremena v bremena tvrdenia, s prihliadnutím na časové súvislosti zverejnenia sporného článku a viazanosť súdu rozsahom návrhu na začatie konania.

V zmysle všeobecnej koncepcie procesnej povinnosti dokazovania v sporovom konaní, súd uvádza, že povinnosťou navrhovateľa v konaní (v prípade, že chcel dosiahnuť úspech v podobe vyhovenia jeho návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy) bolo preukázanie existencie troch základných hmotnoprávnych podmienok. Prvou je existencia neoprávneného zásahu odporcu do práv na ochranu osobnosti navrhovateľa (čo bolo v konaní preukázané). Druhým predpokladom je vznik samotnej škody, v tomto prípade vznik značnej ujmy na osobnostných právach navrhovateľa. Tretím elementom je existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným zásahom a vznikom ujmy. Možno ustáliť, že v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 OZ, je teda povinnosťou navrhovateľa osvedčiť porušenie povinnosti na strane odporcu, vznik závažnej ujmy na svojich právach a to v intenzite, pri ktorej nepostačuje priznanie zadosťučinenia v inej podobe, a existenciu príčinnej súvislosti. V prípade, že jedna z týchto zákonných podmienok splnená nie je (alebo jej existencia nie je navrhovateľom preukázaná), spôsobuje to nedôvodnosť uplatneného nároku a zamietnutie návrhu ako takého súdom.

Súd konštatuje, že hoci navrhovateľ preukázal existenciu neoprávneného zásahu do svojich osobnostných práv (zverejnením nepravdivých tvrdení, objektívne spôsobilých privodiť ujmu), nepodarilo sa mu osvedčiť a preukázať vznik značnej ujmy na týchto právach a taktiež v rozsahu ním uvádzaných a tvrdených následkov, ani príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom (teda publikovaním článku "Nezákonne povýšený dôstojník vraj utrpel poruchu zdravia" dňa 23.2.2010) a týmito následkami. V prvom rade treba uviesť, že náhrada nemajetkovej ujmy predstavuje mimoriadnu sankciu v prípade porušenia práva na ochranu osobnosti, ktorá predpokladá existenciu takéto zásahu, ktorá sa v intenzívnej miere prejaví na jednotlivých zložkách osobnosti človeka (zákon vymedzuje pre tieto účely pojem " v značnej miere"). Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú; pritom nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba.

Súd v tomto prípade uvádza, že všetky dôsledky, ktoré navrhovateľ uvádza a ktoré mali osvedčiť existenciu zásahu do jeho osobnostných práv v značnej miere, nastali ešte pred uverejnením článku dňa 23.2.2010. Súd má za preukázané, že došlo k preloženiu navrhovateľa do Trenčína, avšak k tomuto došlo ešte pred publikovaním sporného článku (ku dňu 1.2.2010). Ak aj navrhovateľ pociťoval toto preloženie, ako následok publikovania jednotlivých článkov v rokoch 2008 až 2010, nemožno ho za žiadnych okolností chápať ako následok článku zo dňa 23.2.2010, ktorý je ako jediný predmetom prieskumu v tomto konaní. Súd je aj v konaní o ochranu osobnosti viazaný rozsahom samotného návrhu, určeným jednotlivými skutkovými tvrdeniami navrhovateľa. Ak teda navrhovateľ žiadal preskúmať jediný zásah do jeho práv v podobe zverejnenia článku zo dňa 23.2.2010, za ktorý zároveň žiadal ospravedlnenie, súd aj pri skúmaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy musí tento skutkovo vymedzený rozsah rešpektovať a skúmať len to, aký konkrétny následok spôsobila publikácia práve tohto článku. Znamená to, že následkom zverejnenia článku dňa 23.2.2010 rozhodne nebolo prevelenie navrhovateľa na iné miesto do Trenčína.

Súd v tejto súvislosti vychádzal aj zo svedeckých výpovedí a to najmä svedka S., E., E. a svedkyne F., ktorí v podstate zhodne uvádzali následky spojené s uverejňovaním článkov o navrhovateľovi, opisujúcich jeho nezákonné povýšenie, avšak v kontexte časového rámca 2008 až 2010. Svedok E. vo svojej výpovedi spomínal viaceré články, po ktorých sa mu mali ozývať ľudia z rezortu aj mimo neho. Rovnako svedok E.K. vo svojej výpovedi poukazoval na viaceré články, následkom zverejnenia ktorých bolo, že sa mu začali ozývať ľudia, pýtať sa na navrhovateľa. Spomenul aj rodinné stretnutie, kde dokonca rodinný príslušník sa mal vyjadriť voči navrhovateľovi negatívne, avšak aj toto stretnutie(a teda aj tento následok) nastal v roku 2008. V rovnakom duchu sa vyjadril aj svedok S., ktorý spomenul tú skutočnosť, že ešte pred vydaním sporného článku sa v médiách písalo, že navrhovateľ bol nezákonne povýšený a už vtedy sa jeho známy dotazovali, prečo sa navrhovateľ sám povýšil. V kontexte týchto výpovedí súd preto uvádza, že je temer nemožné, vymedziť rozsah následku zverejnenia

inkriminovaného článku, nakoľko je zrejmé, že aj samotní svedkovia vo svojich svedeckých výpovediach referovali o následkoch spôsobených v podstate celou "kauzou", v širšom časovom horizonte.

Okrem toho, svedkovia (S., F.) uvádzali, že po zverejnení predmetného článku dňa 23.2.2010 sa okolie dotazovalo na zdravie navrhovateľa, resp. to, či je navrhovateľ v poriadku (a nie na otázku nezákonného povyšovania navrhovateľa- pozn. súdu). Ako bolo ale vyššie ustálené, odporca za zverejnenie nepravdivej informácie o úraze navrhovateľa nenesie zodpovednosť (teda v tomto prípade absentuje aj existencia neoprávneného zásahu), preto je toto ich tvrdenie pre účely posúdenia vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, irelevatné. Hoci je nepochybné, že zverejnením článku sa " kauza" opätovne otvorila, resp. dostala do povedomia, nebolo v konaní preukázaný nesporný a intenzívny následok tohto zásahu. Hoci bolo preukázané, že články o navrhovateľovi spôsobili určitý ohlas medzi verejnosťou, nebolo to spôsobené výlučne článkom zo dňa 23.2.2010, ale naopak tento ohlas vyvolali v dlhšom časovom horizonte viaceré články, zaoberajúce sa touto témou, voči ktorým sa však navrhovateľ nikdy neohradil, ani nežiadal zverejnenie opravy.

Navrhovateľ súdu uviedol, že následkom uverejnenia článku bola aj strata autority, resp. znegativizovanie morálneho profilu navrhovateľa v odborných, teda armádnych kruhoch. Tento následok však nebol preukázaný. Naopak, súd poukazuje na tvrdenie svedka E., ktorý konštatoval, že obsahu článkov a v nich uvedených tvrdení o nezákonnom povýšení navrhovateľa neveril a zdôraznil, že keďže sám pôsobil v rezorte, vedel, že takýto spôsob povýšenia nie je možný.

Súd ďalej vychádzal aj z toho, že na strane navrhovateľa nedošlo, napriek preveleniu do Trenčína, k žiadnym iným následkom v podobe jeho degradácie v rámci dôstojníckej hodnosti, zníženiu funkčného platu, alebo zníženiu výsluhového dôchodku. Súd taktiež nemôže opomenúť ani tú skutočnosť, že navrhovateľ (s výnimkou negatívnej reakcie jeho príbuznej- tety na rodinnej oslave) netvrdil, že by články spôsobili iný následok v jeho rodinnom alebo spoločenskom živote, teda že by prišiel o priateľov, alebo že by sa k nemu negatívne stavali ostatní rodinní príslušníci. Naopak, otec navrhovateľa p. Q. E., súdu uviedol, že napriek všetkému je spolu s matkou navrhovateľa, na svojho syna hrdý. Taktiež ostatní svedkovia, v podstate všetko známy alebo priatelia navrhovateľa, neuviedli súdu jediné tvrdenie, ktoré by osvedčovalo vznik ich negatívneho postoja k navrhovateľovi, resp. tvrdenie, ktoré by osvedčovalo, že skutočnosťami uvádzanými v článku boli vo vzťahu k navrhovateľovi akýmkoľvek spôsobom ovplyvnení.

Súd taktiež prisvedčil argumentácii odporcu v tomto konaní, že navrhovateľ podal návrh až rok po zverejnené inkriminovaného článku, čo hoci nepriamo, ale predsa len podporuje prijatie záveru o tom, že ujmu, ktorá bola spôsobená na osobnostných právach navrhovateľa, sám ich nositeľ nemohol považovať a subjektívne pociťovať za mimoriadne intenzívnu a závažnú. Nehovoriac o tom, že inkriminovaný článok zo dňa 23.2.2010 bol, na základe zhodného tvrdenia účastníkov konania, posledným zo série článkov zaoberajúcich sa témou údajne nezákonného povyšovania navrhovateľa, pričom tieto začali vychádzať už v roku 2008 a kontinuálne sa objavovali aj v priebehu nasledujúcich rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery, ktoré nepochybne vyplynuli z vykonaného dokazovania, súd konštatuje, že navrhovateľovi sa nepodarilo v konaní preukázať vznik závažnej ujmy na osobnostných právach, resp. zníženie svojej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere a to najmä z tohto dôvodu, že ním popísané a svedkami tvrdené rozhodujúce následky neboli v príčinnej súvislosti so zverejnením sporného článku zo dňa 23.2.2010. Súd preto návrh na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

O náhrade trov konania súd v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.